

Sygn. akt I CSK 170/06

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa W.Z.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Ministra Finansów

o odszkodowanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 sierpnia 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 listopada 2005 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna powoda wniesiona została przez jego pełnomocnika będącego adwokatem w dniu 14 kwietnia 2006 r. Do skargi tej i postępowania wywołanego jej wniesieniem mają zatem zastosowanie przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 157, poz. 1398; dalej – „u.k.s.c.”) i odpowiednie przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym tą ustawą (art. 149 i 151 u.k.s.c.).

Wprawdzie w skardze kasacyjnej powoda zawarty został wniosek o częściowe zwolnienie od kosztów sądowych (opłaty), ale wniosek ten był bezprzedmiotowy. Postanowieniem Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 stycznia 2004 r. skarżący został bowiem już zwolniony częściowo od kosztów sądowych, tj. „od wpisu sądowego w sprawie” (k.55). Zwolnienie to orzeczone zostało jeszcze przed wejściem w życie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 2005 r., ale nie upadło i od chwili wejścia w życie tej ustawy oznacza częściowe zwolnienie powoda od kosztów sądowych w rozumieniu jej przepisów, tj. zwolnienie od opłat (a zatem także od opłaty stosunkowej od skargi kasacyjnej, obliczonej od wskazanej w niej wartości przedmiotu zaskarżenia – 6.924.193,00 zł). Oddalenie przez Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2006 r. zawartego w skardze kasacyjnej wniosku powoda o częściowe zwolnienie od kosztów sądowych, w zakresie przekraczającym przyznane już zwolnienie od wpisu sądowego w sprawie, nie spowodowało zmiany sytuacji powoda ukształtowanej postanowieniem Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 stycznia 2004 r.

Według art. 14 ust. 2 u.k.s.c. zwolnienie strony od kosztów sądowych nie obejmuje opłaty podstawowej. Opłata ta, wynosząca 30 zł, jest opłatą w wysokości stałej (art. 14 ust. 3 u.k.s.c.). Skarżący opłaty tej nie wniósł. Ponieważ stosownie do art. 130² § 3 k.p.c. sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty, m.in., wniesioną przez adwokata skargę kasacyjną, podlegającą opłacie w wysokości stałej, skarga kasacyjna powoda podlega odrzuceniu bez wzywania

do uiszczenia opłaty podstawowej. Wobec powyższego, Sąd Najwyższy na podstawie wymienionego przepisu oraz art. 398⁶ § 3 w związku z art. 398⁶ § 2 k.p.c. , postanowił jak w sentencji.